QUÈ PASSA A LA MEVA INTIMITAT EN EL MEU "SMARTCOFRE"?

irene forza

La realitat d'internet és generosa, tot sembla possible i a l'abast de la mà.
La majoria de nosaltres freqüentem aquest món, en el qual, si saps com moure't, disposes de grans avantatges, però, com de costum, sempre hi ha una altra cara de la moneda.
Ja sabem, per exemple, que no totes les fonts de la xarxa són portadores de veritat, i que no totes les persones utilitzen aquesta meravellosa eina de comunicació amb bones intencions.
La sextorsió i el grooming, són neologismes que defineixen pràctiques d'abusos amb un rerefons sexual a través dels dispositius connectats a la xarxa.
Per evitar aquests tipus de fets desafortunats és important conservar la nostra intimitat i protegir els dispositius amb els quals ens connectem a internet.
Són aquestes, dues mesures de protecció, cap a nosaltres i cap als nostres joves, que ens protegeixen dels delictes del nostre temps, cada vegada més comuns en l'àmbit personal i comunitari.

El públic més vulnerable entre els aventurers cibernètics, com ens indiquen les dades estadístiques, són els joves. Sabem que tres de cada quatre menors ha patit algun tipus d'incident desagradable en la seva experiència d'ús de la xarxa.
No hi ha dubte que els joves tenen un coneixement dels mitjans digitals que la majoria dels adults no tenen. Aquells que tenen en aquest moment menys de vint-i-cinc anys, per dir-ho així, han nascut amb l'Smartphone a la butxaca i la fractura en les habilitats tecnològiques amb els altres és un fet. Aquesta major capacitat però, no vol dir que sàpiguen protegir-se, de fet, la sensació de control que sorgeix en sentir-se hàbil, s'associa inversament amb la percepció de risc.
Per això, i molt més, els joves són les persones més susceptibles de possibles assetjaments cibernètics. Des de la condició potencial d'"analfabetisme funcional" en termes de TIC (Tecnologies de la Informació i de la Comunicació), què podem fer? Com podem acompanyar-los?

Al meu entendre, primer adonar-nos que el món que seguim anomenant "virtual" és més que concret i que té conseqüències reals. Després apropar-nos a un ús responsable dels dispositius amb els quals ens connectem a internet i aprendre un mínim sobre com protegir-los (clau d'accés, contrasenyes segures, tancar les apps després de fer-ne ús,…) i tercer sensibilitzar-nos sobre el que compartim perquè, un cop els pengem a la xarxa, els continguts es queden i poden ser compartits per altres a la velocitat d'un clic.
Per exemple, pensem en quina quantitat d'informació personal es propaga a través de les nostres apps (WhatsApp & Co) o perfils a les xarxes socials (Instagram & Co). Es comença amb les requerides per a crear-los, com l'edat, el nom complet, lloc d'estudi , entre molts d'altres. Amb aquesta informació, que per a molts simplement és omplir un camp de formulari, iniciem el camí cap a la pèrdua de la intimitat. A través de les xarxes compartim situacions que succeeixen a la vida o en el nostre entorn d'una manera gairebé instantània; compartim fotos, vídeos, estats d'ànim, llocs visitats,…
Quan el contingut que pugem a la xarxa és sensible, com en el cas del sexting, un dels riscos que correm és la possibilitat de patir assetjament.

Perdó, per qui no sap què és el sexting ... és l'enviament mitjançant suports i aparells digitals d'un contingut sexual personal.
En el sexting els continguts, generats pels mateixos remitents, són molt íntims. Es graven sons, fotos, vídeos propis en actituds sexuals, nusos o mig despullats, normalment amb destinació a una parella sexual o amorosa o també simplement per jugar amb amics. Això exposa al creador d'aquests continguts a riscos greus que poden ser de caràcter psicològic, legal, i fins i tot de la mateixa integritat física. Molts dels que practiquen sexting són menors d'edat i no conscients d'aquests riscos.

Entre els riscos als quals s'exposen les persones que practiquen sexting, en destacaria:
- el ciberassetjament, en forma de sextorsió o grooming,

- responsabilitat penal, per exemple, en el reenviament d'una foto de sexting, ja que la imatge d'una persona està protegida per llei,
- una persona, la imatge o vídeo eròtic de la qual és distribuïda sense control, pot veure's humiliada i assetjada públicament (es parla de ciberbullying si això passa entre menors), i patir greus trastorns psicològics o socials per aquest fet.

Això no vol dir que no es pugui jugar amb la tecnologia, sinó conèixer les conseqüències que comporta la producció d'un contingut sensible i que aquest pugui caure en mans malintencionades ...

Cada vegada més, al produir i compartir imatges es fan servir els telèfons mòbils que tenen càmeres de gravació i les apps per transmetre-les. Tot és molt fàcil i ràpid.
Tothom fa servir el mòbil per fer fotos, però al mateix temps hem de protegir la nostra privacitat i intimitat i acompanyar els joves a fer el mateix.

Si fem servir el mòbil com a magatzem de seqüències privades sense les degudes cauteles, si guardem imatges delicades al nostre dispositiu, el convertim en un cofre preciós. Què passa si el mòbil és sostret o extraviat, o quan pateix un atac o un accés no autoritzat? La protecció de la nostra privacitat i intimitat, i la de les persones amb qui ens relacionem, s'assoleix mitjançant mesures de seguretat, actives i passives, en els dispositius que fem servir. D'aquesta manera podrem evitar que contra el nostre consentiment es produeixi alguna situació desagradable amb la nostra imatge.

dibuix: c. puche